

ΕΤΟΣ 74ον

30 Αύγουστου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3822)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

Ἡ παρούσα παραβολή ἀναφέρεται στό σχέδιο τῆς Οἰκονομίας, τῆς Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπομένως, πρόκειται περί μιᾶς διηγήσεως πού κάνει λόγο γιά τό μυστήριο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία βρίσκεται ἤδη «ἐντός ἡμῶν» (Λουκ. 17,21) καί θά ἀποκαλυφθεῖ πλήρως στό τέλος τῆς ἱστορικήs πραγματικότητος, ὅταν ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας θά κρίνει «ζῶντας καί νεκρούς».

Ὁ Οἰκοδεσπότης τῆς διηγήσεως φύτευσε τόν ἀμπελώνα, τόν περιέβαλε μέ «φραγμόν» (φράκτη) γιά νά τόν προστατεύσει, ἔσκαψε «ληνόν» (πατητήρι) γιά τήν κατεργασία τῶν σταφυλιῶν καί οἰκοδόμησε «πύργον» γιά τήν ἐποπτεία τοῦ χώρου. Σέ αὐτόν τόν ἀμπελώνα ἔθεσε γεωργούς γιά νά ἐργασθοῦν μέχρι τήν περίοδο τοῦ θέρους, ὁπότε θά ἔρχονταν οἱ ἄνθρωποι του γιά τήν ἀπόδοση τοῦ λογαριασμοῦ.

Ἡ ἰδιοποίηση τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελώνα

Ὅμως, οἱ γεωργοί σκεπτόμενοι μέ πονηρία συνέλαβαν τούς πρώτους ἀπεσταλμένους τοῦ Οἰκοδεσπότη καί τούς κακοποίησαν, τούς «ἔδειραν», τούς «ἀπέκτειναν», τούς «ἐλιθοβόλησαν». Κακοί γεωργοί, βεβαίως, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού δέν θέλουν νά ἀναγνωρίσουν ὅτι «ὁ ἀμπελώνας», ὁ κόσμος, ἡ ζωή, τό δῶρο τῆς ὑπάρξεως ἔχουν δοθεῖ ἀπό τόν Θεό γιά ἕναν σκοπό· γιά νά μετᾶσχει ὁ ἄνθρωπος στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, νά γνωρίσει, νά ἀναγνωρίσει τόν Ἐνανθρωπήσαντα Κύριο τῆς Δόξης ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή του, καί νά γεμίσει ὁλόκληρος ἀπό τήν ζωή, τήν χάρι, τήν ἀγιότητα, τήν δόξα καί ἀθανασία τοῦ Θεοῦ, στόν παρόντα αἰῶνα καί τήν αἰωνιότητα. Ἀπεσταλμένοι τοῦ Κυρίου, στό πρῶτο στάδιο τῆς ἀποστολῆς, εἶναι οἱ Προφῆτες, οἱ Πατριάρχες, οἱ Δίκαιοι τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ, τούς ὁποίους μέ πείσμα δέν ἀποδέχθηκε ὁ κόσμος ἀλλά τούς σκότωσε. Οἱ γε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κα' 33-42)

Ἡ παραβολή τοῦ ἀμπελιοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοί, ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;».

ωργοί τῆς παραβολῆς ἤθελαν νά κατακρατήσουν, νά ἰδιοποιηθοῦν τοὺς καρπούς, δηλαδή νά ζήσουν ἀπὸ τίς δωρεές, τὰ χαρίσματα, τὸν πλοῦτο τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ, χωρὶς, ὅμως, νά ἀποδεχθοῦν Αὐτόν πού προσφέρει τὰ ἀγαθὰ. Ὁ Κύριος ὅμως, ὁ Ὅποιος «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2,4), δέν ἐγκαταλείπει τό πλάσμα Του. Συνεχῶς δεικνύει ὁδοὺς μετανοίας, σωτηρίας, ἐπιστροφῆς.

Ὁ Κύριος κατεργάζεται τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου

Ὁ Οἰκοδεσπότης, παρότι λυπήθηκε καὶ ἐξοργίσθηκε ἀπὸ τὴν ἄδικη συμπεριφορὰ τῶν ἀμπελουργῶν, ἀποστέλλει νέα, σημαντικότερα πρόσωπα, πού δραστηριοποιοῦνται στὴν ἐποχὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης· τοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους, τοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς Πατέρες, στοὺς ὁποίους ἔκαναν τὰ ἴδια· τοὺς δῖωξαν, τοὺς λιθοβόλησαν, τοὺς θανάτωσαν. Τέλος, ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνα ἀποφασίζει νά στείλῃ τὸν ἴδιο τὸν Υἱό Του, μήπως οἱ γεωργοὶ ντραποῦν τὴν ἀξία Του καὶ τὸν σεβασθοῦν. Ὅμως, ἡ συμπεριφορὰ τους εἶναι ἀκόμη σκληρότερη· τὸν ὀδηγοῦν ἔξω

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν αὐτή· Ἕνας ἄνθρωπος ἦταν οἰκοδεσπότης, ὁ ὁποῖος φύτεψε ἀμπελῶνα καὶ τὸν περιέβαλε μέ φράχτη, καὶ ἔσκαψε ἕνα πατητήρι σέ αὐτόν, καὶ ἔχτισε ἕναν πύργο, καὶ τὸν νοίκιασε σέ γεωργούς καὶ ἔφυγε σέ ἄλλη χώρα. Ὅταν πλησίασε ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς, ἔστειλε τοὺς δούλους του στοὺς γεωργούς, γιὰ νὰ παραλάβουν τοὺς καρπούς του. Καὶ ἀφοῦ συνέλαβαν οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους του, ἄλλον ἔδειραν, ἄλλον φόνευσαν καὶ ἄλλον λιθοβόλησαν. Πάλι ἔστειλε ἄλλους δούλους, περισσότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἀλλὰ ἔκαναν τὰ ἴδια καὶ σέ αὐτούς. Ὑστερα ἔστειλε σέ αὐτούς τὸν γιό του καὶ εἶπε: Θὰ ντραποῦν τὸν γιό μου. Οἱ γεωργοί, ὅταν εἶδαν τὸν γιό, εἶπαν μεταξύ τους: Αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐμπρός νὰ τὸν θανατώσουμε καὶ νὰ κατὰσχουμε τὴν κληρονομιά του. Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν φόνευσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔλθει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνα, τί θὰ κάνει σέ ἐκείνους τοὺς γεωργούς; Τοῦ λέγουν: Ἀφοῦ εἶναι κακοί, θὰ τοὺς ἐξοντώσει μέ κακὸ τρόπο, καὶ τὸν ἀμπελῶνα θὰ τὸν νοικιάσει σέ ἄλλους γεωργούς, οἱ ὁποῖοι θὰ τοῦ παραδώσουν τοὺς καρπούς στὸν καιρὸ τους. Λέγει σέ αὐτούς ὁ Ἰησοῦς: Ποτέ δὲν διαβάσατε στίς Γραφές, «ὁ λίθος τὸν ὁποῖο πέταξαν ὡς ἄχρηστο οἱ οἰκοδόμοι, αὐτὸς ὁ ἴδιος τοποθετήθηκε στὴ γωνία τῆς κεφαλῆς τῆς οἰκοδομῆς· ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ κατασκευάσθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστη στὰ μάτια μας».

*(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τὸν ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

ἀπὸ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν σταυρώνουν. Καὶ ἐδῶ βρίσκεται τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱὸς Του σταυρούμενος θυσιάζεται γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Στὸ μῖσος, τὴν ἀδικία, τὴν κακότητα ἀνταποδίδει ἀγάπη, συγχώρηση, στοργή. Δὲν παύει νὰ ἀποστέλλει διαρκῶς τὴν χάρι, τὸ φῶς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, τοὺς καλοὺς γεωργούς γιὰ τὴν μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου· γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου, τὴν νίκη τοῦ κακοῦ, τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀκρογωνιαίος λίθος

Ἡ διήγηση ὁλοκληρώνεται μέ τὴν ἀναφορὰ στοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἶναι ὁ «ἀκρογωνιαίος λίθος», δηλαδὴ ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκοδομῆς, πού μπορεῖ νὰ ἀπέρριψαν σάν ἀκατάλληλο οἱ οἰκοδόμοι, ὅμως, ἐπάνω σέ Αὐτόν στηρίζεται ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τῆς ζωῆς, καθότι ὁ Χριστὸς ἐνώνει τοὺς λαοὺς σέ μία Ἐκκλησίαν καὶ μεταβάλλει τὸν κόσμον σέ Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι εἶναι «ἡ ἀμπελος»,

30 Αυγούστου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Απόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου.

Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν ΚΠόλεως.

Ήχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Εὐαγ.: Ματθ. κα΄ 33-42.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Σεπτεμβρίου, ΙΔ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κβ΄ 2-14.

τό κλῆμα, καί ἐμεῖς οἱ πιστοί «τά κλήματα», οἱ κληματόβεργες. Ἐκεῖνος πού μένει ἐνωμένος μαζί Του θά δώσει ἄφθονο καρπό, γιατί χωρίς τόν Χριστό κανεῖς δέν μπορεί νά κάνει τίποτε (Ἰωάν. 15,5). Ὁ Θεός γνωρίζει πῶς θά ἀντιμετωπίσει τούς ἀγνώμονες γεωργούς καί πῶς θά διαχειρισθεῖ τήν κακία τους, ἡ ὁποία σέ κάθε ἐποχή ἀντιστέκεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί δέν ἀποδίδει σέ Αὐτόν τίς ὀφειλές ἀπό τήν καλλιέργεια τοῦ ἀμπελώνα· τήν μετάνοια, τήν πίστη, τήν ἐλπίδα, τήν ἀγάπη. Ἄς εὐχηθοῦμε, νά παραμένουμε πάντοτε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό καί νά τοῦ προσφέρουμε τούς καρπούς μέ πνεῦμα εὐγνωμοσύνης καί εὐχαριστίας, τῶν πνευματικῶν μας ἀγώνων.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΑΓΙΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΠΟΒΙΤΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Μετάφραση: Γεώργιος Ἀβραμόπουλος

(Β΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἐκατ., σελ. 576)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσφέρει στό ἀναγνωστικό κοινό τή θεολογική ἀγιοπνευματική ἐρμηνεία τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου ὑπό τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς (1894-1979). Ὅλοι γνωρίζουμε πῶς ὁ ἅγιος Ἰουστίνος εἶναι σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τή θεολογική, πνευματική καί ἐκκλησιαστική πορεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο. Οἱ ἐρμηνευτικές του ἐργασίες δέν εἶναι ἀπλῶς θεολογικά συγγράμματα, ἀλλά λειτουργοῦν ὡς παράθυρα πρὸς τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἐμβάθυνση στήν ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ διά τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr